

מסורת הש"ס

שואל פרק שלשה ועשרים שבת

קנב.

עין משפט
נר מצוה

(א) חמ"ס ד"ס וז"ל וז"ל
(ב) וז"ל חמ"ס ד"ס וז"ל
(ג) וז"ל חמ"ס ד"ס וז"ל
(ד) וז"ל חמ"ס ד"ס וז"ל
(ה) וז"ל חמ"ס ד"ס וז"ל
(ו) וז"ל חמ"ס ד"ס וז"ל
(ז) וז"ל חמ"ס ד"ס וז"ל
(ח) וז"ל חמ"ס ד"ס וז"ל
(ט) וז"ל חמ"ס ד"ס וז"ל
(י) וז"ל חמ"ס ד"ס וז"ל
(יא) וז"ל חמ"ס ד"ס וז"ל
(יב) וז"ל חמ"ס ד"ס וז"ל
(יג) וז"ל חמ"ס ד"ס וז"ל
(יד) וז"ל חמ"ס ד"ס וז"ל
(טו) וז"ל חמ"ס ד"ס וז"ל
(טז) וז"ל חמ"ס ד"ס וז"ל
(יז) וז"ל חמ"ס ד"ס וז"ל
(יח) וז"ל חמ"ס ד"ס וז"ל
(יט) וז"ל חמ"ס ד"ס וז"ל
(כ) וז"ל חמ"ס ד"ס וז"ל
(כא) וז"ל חמ"ס ד"ס וז"ל
(כב) וז"ל חמ"ס ד"ס וז"ל
(כג) וז"ל חמ"ס ד"ס וז"ל
(כד) וז"ל חמ"ס ד"ס וז"ל
(כה) וז"ל חמ"ס ד"ס וז"ל
(כו) וז"ל חמ"ס ד"ס וז"ל
(כז) וז"ל חמ"ס ד"ס וז"ל
(כח) וז"ל חמ"ס ד"ס וז"ל
(כט) וז"ל חמ"ס ד"ס וז"ל
(ל) וז"ל חמ"ס ד"ס וז"ל

הנהגות הב"ח

(א) נ"ס נפשו בלי חסידים
חסידי ייטל הסקר:

לענין רש"י

לפלאקאטש "סלמקאטש"
כספים (הספרים הנפוצים)
של חורן סטק לנחיה.
אורטאטש. ספרים.
עצמית. הקבה
השלישית של מעלי גינה.
הקדא. ייך.

רבינו הנגאל

א"ל קיסר לא ידעתי מ"ט
לא אתא לי אבדן. פי' כי
בית המטבחיים שם
החכמים ונשיאין ונחמין
בדיוני לא אפיק ולישן.
השיבו ר' יהושע טור הלל
פסוקינו גלילין. כלבדור לא
נבחין. טמאנו לא נחמין.
כ"י רב אביר (א) לא
או דן פי' (ב) (אדלא)
אבין בשאנן. ופירשו
היה כסות של ודומה
הוא לא. כלומר ראשו
כיסתו הישיבה. וסביבותיה
שמן הלחיים נעשו גלילין
והוא הקרח שנקרא ליה.
והנחין והנחין אינן מוכיחין
כ"י שכן השנים אינן
נחמין המאכל. אדלא אבין
בשנאן. כלומר חוקן שאינו
כסות של שבעין חמירא
שנאן נה ראשו באבין או
בכיצור כ"י. ומשכח בידו
שנאן לאו משכח דבר
שנאן לו וזהו כסות משכח
חוקן מה שלא אבין. עמי
היה מלחמה. פי' וזהו חוקן
טוב המהלך על כ"י רגליו
מן חוקן שצריך משכח כסות
מקל או שטל להשיג עליו
והוא כסות רגל שלישי. חבל
על דאדלא ולא אתא. פי'
הבחורות הולכת בשוקין
האדם ואינו חוזרת אליה.
ינקותא כלילא דודורא.
הבחורות כיצד של וודר
ריתו נודף. ושל וינקת כ"י
של חלף שריתו מאוס.
דוק בבכ"י ותשכח בגיט.
טחון בכ"י שבעין. כלומר
אבין כ"י שיהיה לו כ"י
הלך בגלילין. א"ל ההוא
גאון. חשך העיר והוא
פירוש. א"ל ל"י יהושע
כ"י קרחה מהבא לקרחתא
כ"י. ביקש להודיע שהוא
קרח והוכיח לו דברים
כלענין. והשיבו ר' יהושע
כ"י הכ"י לגונוניא. כלומר
אתה גונו. עוד אמר ליה
ברחא קרחה בארבע. פי'
(א) (נודף) כ"י שיהיה לו
כסות. השיבו ר' יהושע
(דברים) מוכיחין שם אלו

של ביום הכסא. מתוך יסורין: של פירות. כגון ריח חדרל: הכסלים. ליפלאקטש: והללעות. שהן שומרין בני המעיים וחיותו של אדם וסוגרין נעדם: אלו שוקיים. שכן של אדם נמקן עליהם: לבי אבדן. מקום העשו להחיות שם נדוקים וימיתוסים: עם ישראל במקלות: טור חלל. ההר נעשה שלג כלומר ראש לנ: סחרוני גלילין. סכניותיו של הר מלאו קרח כלומר שפמי וקני הלצני: כלבדור לא נחמין. קולי חינו נשמע: טמאנו. השנים: אדלא אבדנא בחישא. אחר מה שלא אבד ממני אני מפשפש. מרוב זקנה אני הולך שחוח ומנענע ונראה כמי שמבקש דבר הנאכל לו: רכסי טבא מחלל. טובים ד' הרגלים של ימי נחיות מג' של זקנה שצריך משענת עם רגליו: ווי לה. חלל עליה כלומר יש לו להחלואן ולצוק ווי ההולכת ולחיה נחמת: כלילא דודורא. נודף של וודר: חילפי. אורטיאטש: דוק ככ"י ופסקה בגיט. אכל הרבה ותמלא האכילה בפסיעותין שיחוק כחך. דוק כמו אכלה מדקה (וידעל ו) גונו: כסות שרי שצריך. פתח פיר: נשוא. סרס וצדוקי היה: מהכל לקרחינא כמה הוי. כמה מהלך יש מלאן עד הקרח. ולהקניטו על קרחתו נחמין: כמכסא לגונוניא. כמו שמכאן עד הסרס: אחר ליה דוקי כרחה קרחה כרחה. נחמא קרחה הוא עז על שם שאינו מלוכס כלומר כחל דקוי קרחה: אחר ליה. רבי יהושע: עיקרא שליפא. אחר ליה עקרוס ונחמין לוקמין בשמנה: חזייה. דוקי לרבי יהושע דלא סיים מסאניה: קרחה גונוניא. אמה הקרח נמריבה אמה באת עמדי נחמיה: אחר לו רבי יהושע עיקרא שליפא טוכסה. אמה הסרס להקניטו ולהחיות עמי נחמ: לא הקבלנו פניך.

לא הקבלנו פני. ודך ענוה קאמר ליה: סלעים. קטנים נעשו גבוהים שוקמין: קרובים. נממין לי כרחוקים: ספים נעשו לי שלג. שצריך אני משענת: משים שלג כבים. אחר שמשים: לישא אחרתא קרובים נעשו רחוקים. מרוב חלשות של אדם כשמוקין לנף להרחיק רגליו זה מזה: שאינו טוחן. שאין בני מעיו טוחנין אפילו: קורקבן. הוא הממס שקורין ינפיל: כל כנוס השיר. כל קולות של שיר הויין ליה שוח: שדעסן של זקנים משפסוס. דכתיב האדע בין טוב לרע וזקנה מרובה קאמר: מהרפסוס. מתקנעות. כמו מנעל המרופט (לעיל דף קמ"א): מהסכדוס. כמו ולחיו הכבד (ישעיה ו) שפוק. כמו סוס שפוק במלחמה (ירמיה ח) להוט אחר הדבר ודודף: ועס זקנים יקח. וע"י מדקמי קרלי אהדיד חד ממוקס כחכמים ומד דוקי השוק: מנצוס ייראו. ירלים הם הזקנים מגנשושית שדכרסין ואומרים גבוהים הם: חוסיס. פחדים: וינאל פסקד. אילן של שקדים ילך ויהיו בולטין גלים שלו: ו קלינוסוס. עשם של הנקיל שצריך תקוע בן בולט ויואל מרוב חשות כמו: ויספכל הסנב. דומה עליו כסבל משא כבד: וספר סאניוס. כנסל המאוס חמדת משמים: פסיק סידרא. מקדד פרשיות של פסוקים: נגיד וואיסנא. רכ: חמדיס. מלחמה: ו אש. אס לא על פי גורת המלך לא יהיה ראוי להמאיות לה שהיו כחמת מלחמה מילחום והכל רלים אחריה: מדור לפי כבודו. מלא מחי: אס לא העולם ש"מ כל מלא ואחד לבית המוכן לו: כשער אחר. אף כלא הכל ממים נענין אחר: שארס טוש כילדוס. רוב שמשים: משחירים פניו. ממים כמו: שאין לו מנחמים. אין לו אגלים שיהו לרבינן נחמין: נחמין. נמקוס שמת שם: כל

כדרך שהקבילו אבותי לאבותך א"ל סלעים נעשו גבוהים קרובים נעשו רחוקים משמים נעשו שלש משים שלום בבית בטל: יוסגרו דלתים בשוק וגו' אלו נקביו של אדם בשפל קול המהמה בשביל קורקבן שאינו טוחן ויקום לקול הצפור שאפילו צפור מנערתו משנתו וישחו כל בנות השיר שאפילו (קול שירים ושירות) דומות עליו כשוחה ואף ברזילי הגלעדי אמר לדוד ב' שמנים שנה אנכי היום האדע בין טוב לרע מבאן שדעונו של זקנים משנתות אם יטעם עבדך את אשר אוכל ואת אשר אשתה מבאן ששפחותיהן של זקנים מתרפאות אם אשמע עוד בקול שרים ושרות מבאן שאוניהם של זקנים מתכבדות אמר רבי ברזילי הגלעדי שקרא הוה דההיא אמתא דהויא בי רבי בת תשעין ותרתינן שנין והות טעמא קידרא רבא אמר ברזילי הגלעדי שטוף בומה הוה וכל השטוף בומה וקנה קופצת עליו תניא רבי ישמעאל ברבי יוסי אומר "תלמידי חכמים כל זמן שמוקנין חכמה נחוספת בהם שנאמר ב'שישיש חכמה ואורך ימים תבונה ועמי הארץ כל זמן שמוקנין טפשות נחוספת בהן שנאמר מ'סדר שפה לנאמנים וטעם זקנים יקח ג' כמגובה ייראו שאפילו גבשושית קטנה דומה עליו כהרי הרים ותחתיתם בדרך בשעה שמהלך בדרך נעשו (א) לו (ב) וזהו וינאל ויהשקך זו קליבוסת ויסתבל החגב אלו עגבות ותפר האבינה זו חמדה רב כהנא הוה פסיק סידרא קמיה דרב כי מוטא להאי קרא נגיד ואחנה אמר ש"מ בטל ליה חמדיה דרב אמר רב כהנא מאי דכתיב כ'י הוא אמר ויהי זו אשה הוא צוה ויעמוד אלו בנים תכל אשה חמות מלא צוהא ופיה מלא דם והכל רצין אחריה. כ'י הוא הוה האדם אל בית עולמו א"ל יצחק "מלמד שכל צדיק וצדיק נותנין לו מדור לפי כבודו משל למלך שנכנס וועבדיו לעיר כשהו נכנסין כולן בשער אחד נכנסין כשהו לנין כל אחד ואחד נותנין לו מדור לפי כבודו ואמר רבי יצחק מאי דכתיב כ'י הילדות והשחרות הכל דברים שאדם עושה בילדותו משחירים פניו לעת זקנתו ו'אמר רבי יצחק קשה רימה למת כמחט בבשר החי שנאמר י'אך בשרו עליו יכאב אמר רב חסדא נפשו של אדם מתאבלת עליו כל שבעה שנה ונפשו עליו תאכל וכתבי י'ועש לאביו אבל שבעת ימים אמר רב יהודה ימות שאין לו מנחמין הולכין י בני אדם ויושבין במקומו ההוא דשכיב בשבבותיה דרב יהודה לא היו לו מנחמין כל

דבי חסידים שבעין להודיע כי השולך ביוקר יותר מן הקרח. ילפדנו רבינו. איך שליפא בתמינא. פי' עור חיש נחוק כביצים בשמנה כספים. שספקין אותו לעשותו נדות של ששן. חזיה דלא סיים סמאניה. פירוש ראהו יחך כ"י. א"ל קרחה מצוי. פי' א"ל קרחה מרובה תחרות. כדכתיב ו'ן לרוב ומעט וגו'. השיבו ר' יהושע חיש נחוק תוכחה. אינם דברי רב אלא דברי תוכחה. ספני מה לא הקבלנו פניך. למה לא באת אלינו להתראות פנים. מיכן ששפחותיהן של זקנים מתרפאות. פי' מתרפאות. משחככות ורוא מתרפאות אינם תאמצת להסחם הפה בחוקה. גבשושיות. פי' בג קנן של עפר. קליבוסת. שירש (מן) [בין] הספקלות. וספרס באילו טרפות חרבא דאקליבוסתא. ותפר האבינה זו חמדה. כמו כסלה ממנו תאות אשה. פי' טוליחא. כמו על שאין בה משם

פוח א"י פ"ד מהלכות
דעות גליות עור
שרש ארית סתמן רח ספק
די:
פוח ב' פ"ד פ"ד מהל' אכל
הלה ד פסג ששן
טופ"ע יוד פ"י שט ספק
ג ונכרז אכלס מירק פ"ד
דל"ז. סתם שם סתמן
פ"ט:

תורה אור השלם

1 ביום שיעור שמיני הדין
הדיעותו אנשי הקול
ובטלו ודעונו בי מוטו
וחשבו ראוהו בארבות.
קלהל כ' ג

2 כי עשה נעשה את כל
הדבר אשר יצא מפי
לקטר למלכת השמים
והשך לה נכסים כאשר
אצטו אצטו אצטו
מלכותו ושריו כערי הדין
וכחשט ויחשקט שבע
לחם תהיה טובים ויחשק
לא ראיה. ויחשו כ' ו'
3 הנה נחלה י' בנים שפר
פרי הבקן. חתולין כ' ג'
4 וסגרו דלתים בשוק
בשפל קול השותק וקוסם
בנות הצפור וישחו כל
בנות השיר. קלהל כ' ד'
5 בן שמנים שנה אנכי
אם יטעם עבדך בן טוב לרע
אכל ואת אשר אשתה אם
אשמע עוד בקול שרים
ושריו ולמה יהיה עבדך
עוד למשא אל אדני
המלך. שמואל ב' ט' לו
6 בשישיש חכמה וארך
ימים תבונה. איוב כ' כ'
7 מסיר שפה לקאנים
וטעם זקנים יקח.

8 גם מנבא יקרא ותחתיתם
ברך וינאל חשק
ויסתבל החגב ותפר
האבינה כי הולך האדם
אל בית עולמו וסבבו
בשוק הספדים.

9 כי הוא אָמר וזהו רוא
צוה יעצמה. חתולין כ' ט'
10 וְתָפַר כַּעַם מִלִּפְנֵי
וְהַעֲבִיר רָעָה מִבִּשְׁרֹךְ כִּי
וְהִלְדוּת וְהַשְׁחִיתוּ הַבָּל

11 אך בשרו עליו יכאב
ונפשו עליו תאכל.
איוב י' ככ

12 רבא עד עין האדם
אשר בעבר מירקן וספדו
שם מספר גדול וקבר מאד
וישע לאביו אבל שבעת
ימים. בראשית ג' י'

רב נסים נאמן

אמר לה סלעים נעשו
גבוהים. כמו שנאמר אח"כ
שאפילו בגבשושית קטנה
דומה עליו כהרי הרים.
ושאר הענין מירשויה
במקצת ההנהגה וכן אמר,
רחוקים נעשו קרובים אילין
אדניא רחוקן שמעין במד
וסן כ"י אף במאא וסמין
ליתונן שמעין. ב' נעשו
ג' חוטרא וחזין רגיליא.
משים שלום בבית בטל זו
תאות שהיא מעלה השלם
בין איש לאיש.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones